

השנה ה-101
קמ"א

קִשָּׁה בְּשָׂאוֹל קִנְיָה (שה"ש ח"ו)

(ה) ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל ובלך וזקה בידו עשר כבדו כסף וששת אלפים זהב וישפר חליפות כגדים:

(ו) וזכא הספר אל מלך ישראל לאמר ועמה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו:

(ז) ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו פי אף דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי:

(ח) ויהי כשמע אלישע איש האלהים פי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי וידע כי יש נביא בישראל:

(ט) ויבא נעמן בסוסו בסוסי וברכבו ויעמד פתח הבית לאלישע:

(י) וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר:

(יא) ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד וקרא בשם ד' אלהיו וקהניף ידו אל המקום ואסף המצרע:

(יב) הלא טוב אבנה אקנה ופרפר נהרות ומשק מפל מימי ישראל הלא ארמז בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה:

(יג) ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ וטהר:

(יד) וינדר ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער קטן ויטהר:

(טו) וישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישׂראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך:

(טז) ויאמר מי ד' אשר עמדת לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת וקמאן:

....

(כ) ויאמר גיחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשף אדני את נעמן הארמי הנה מקחת מידו את אשר הביא מי ד' כי אם רצתי אחריו ולקחתי מאתו מאומה:

א.

זכמה ראה קרח לחלוק עם משה, נתקנא על נשיאותו של אליעזר בן עזריאל, שמינהו משה נשיא על בני קהת על פי הדיבור. אמר קרח: אחי אבא - ארבעה היו, שנאמר - 'זכני קהת עמרם ויצהר חבורן ועזיאל'; עמרם הכבוד - נטלו שני בניו גדולה: אחד מלך ואחד כהן גדול. מי ראוי ליטול את השניה? לא אני, שאני בן יצהר, שהוא שני לעמרם? והוא מינה נשיא את בן אחיו הקטן מכולם! הריני הולק ומבטל את דבריו.

רש"י ט"ו, א'

ב.

וקרח שפיקח היה, מה ראה לשטות זו? - עינו הטעתו. ראה שלשלת גדולה יוצאה ממנו; שמואל, ששקול כנגד משה ואהרן. אמר - בשבילו אני נמלט.

רש"י ט"ו, ז'

ג.

ר' אלעזר הקפר אומר: הקנאה, והתאוה והכבוד - מוציאין את האדם מן העולם.

אבות ד', כ"א

כי ההוצאה מן העולם יאמר על הפסד השכל הישר, כי בהפסדו, הרי הוא כאילו עבר מצד שהוא אדם, ובטל מן העולם...

ר' משה אלמושלינו, מדרש שמואל שם

ד.

(א) ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים כי בו נתן ד' תשובה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע:

(ב) וארם יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן:

(ג) ותאמר אל גברתה אחלי אדני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו:

(ד) ויבא ויגד לאדניו לאמר קזאת וקזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל:

(כא) ויודף גיחזי אחריו נעמן ויראה נעמן רץ אחריו ונפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום:

(כב) ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עמה זה באו אלי שני נערים מהר אפרים מבני הנביאים הנה נא להם כפר כסף ושתי חלפות כגדים:

(כג) ויאמר נעמן הואל קח כפרים ויפרץ בו ויצר כפרים כסף בשני חרטים ושתי חלפות כגדים ויתן אל שני נערו וישאו לפניו:

(כד) ויבא אל העפל ויקח מידם ויפקד בביתו וישלח את האנשים וילכו:

(כה) והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע מאין גחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה:

(כו) ויאמר אליו לא לכי הלך כאשר הפך איש מעל מרפכתו לקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת כגדים וייתים וכרמים וצאן וקבר ועבדים ושפחות:

(כז) וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשָׁלֵג: ס

מלכים ב פרק ה

ה.

(ד) ויהי מימים וילחמו בני עמון עם ישראל:

(ה) ויהי כאשר נלחמו בני עמון עם ישראל וילכו זקני גלעד לקחת את יפתח מארץ טוב:

(כט) ותהי על יפתח רוח ד' ויעבר את הגלעד ואת מנשה ויעבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון:

(ל) וינדר יפתח נדר לד' ויאמר אם נתון תתן את בני עמון כבדי:

(לא) והנה היוצא אשר יצא מדלתי ביתי לקראתי בשוכי בשלום מבני עמון והנה לד' והעליתהו עולה: פ

(לב) ויעבר יפתח אל בני עמון להלחם כם ויתגם ד' כבדו:

(לג) ויכס מערוער ועד בואך מניח עשרים עיר ועד אכל כרמים מכה גדולה מאד ויכנעו בני עמון מפני בני ישראל: פ

כלכם. אלו כאין ונוטליון כל הגדולות. לו המלכות ולאחיו הכהונה, עד שנתפתו כלם:

רשי"ו במדבר פרק טז

י.ב.

ובני קרח לא מתו:
ובני קרח לא מתו - הם היו בעצה תחלה, ובשעת המחלוקת הרהרו תשובה בלבם...

במדבר כו, יא ורשי"י שם

י.ג.

בשעה שהיו יושבים אצל קרח אביהם, רואים את משה וכוכבים פניהם בקרקע. אמרו: אם נעמוד מפני משה רבינו נוהגים בזיון באביהם, וכבר נצטוונו על כבוד אב ואם, ואם לא נעמוד כתיב 'מפני שיבה תקום'. החליטו בליבם מוטב שנעמוד מפני משה רבינו אע"פ שאנו נוהגים בזיון באבינו. כאותה שעה הרחישו את ליבם בתשובה

ילקו"ש רמז תשנ"ב

י.ד.

ותתפשהו בכגדו לאמר וגו' - כאותה שעה באתה דיוקנו של אביו ונראתה לו בחלון...

סוטה דף לו:

י.ו.

אמר רבי טבי אמר רבי יאשיה: כל המרפה עצמו מדברי תורה - אין בו כח לעמוד ביום צרה, שנאמר (משלי כ"ד) התרפית ביום צרה צר כחכה.

ברכות דף סג.

וכל מי שעושה את המצוות ומחזיק בתורה בלא רפיון, כח החיים שהוא גנוז ביסוד טעמי תורה עושה בו את שלו, אע"פ שאיננו מרגיש בעת העשייה והלימוד כל תוספת כח גשמי או רוחני בקרבו. ובכל עת מצא, שכח החיים דרוש להתגלות, יצא כח חיים אצור אשר נגנו ע"י התורה והמצוות ומחמם את הלב, ומאיר את הנשמה.

אורות עמי קכג

יהודה, אמר, נמורו. דאין ישיבה בעודה אלא למלכו בית יהודה בלבד. כיון רחזו ליה לרחבעם דיתוב ואנא קאימנא סברו: הא מלכא והא עבדא. ואי יתובנא - מורד במלכות הוא, וקטלון לי. ואולו בתריה. מיד (מלכים א' י"ב) ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלות ירושלים הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים וישם את האחד בכית אל ואת האחר נתן בדן.

סנהדרין דף קא:

ט.

(כט) ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם וימץא אתו אחיה השילני הנביא בדרך והוא מתפסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשדה:

(ל) ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים:

(לא) ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כה אמר ד' אלהי ישראל הנני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים:

(לח) והיה אם תשמע את כל אשר אצנף והלקת בדרךי ועשית הישר בעיני לשמור חקותי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובנתי לך בית נאמן כאשר בנתי לדוד ונתתי לך את ישראל:

מלכים א פרק יא

י.

אחר הדבר הזה לא שב ירבעם מדרך הרעה (מלכים א' י"ג, ל"ג), מאי אחר? אמר רבי אבא: אחר שתפשו הקדוש ברוך הוא לירבעם בכגדו, ואמר לו: חזור בך, ואני ואתה ובן ישי נטייל בגן עדן, אמר לו, מי בראש: - בן ישי בראש - אי הכי לא בעינא.

סנהדרין דף קב.

יא.

(יט) ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד ויבא כבוד ד' אל כל העדה:
במדבר פרק טז
כל הלילה ההוא הלך אצל השבטים ופתה אותם כסבורין אתם שעלי לבדי אני מקפיד, איני מקפיד אלא בשביל

(כד) ויבא יפקה המעפה אל ביתו והנה בתו יצאת לקראתו בתפוס ובמחלות ורק היא יחידה אין לו ממנו בן אלו בת:

(לה) ויהי קראתו אותה ויקרע את בגדיו ויאמר אמה בתי הקרע הקרעמי זאת היתה בעקבי ואנכי פציתי פי אל ד' ולא אוכל לשוב:

שופטים פרק יא

י.

הלא פנחס היה שם, והוא אומר לא אוכל לשוב?!

תנחומא בחוקותי ה היה לו לפינחס שילך אצל יפתח להחיר את נדרו, היה לו ליפתח לילך אצל פינחס ויתיר לו את נדרו, ולא הלך, זה אומר אני כהן גדול בן כהן גדול בן בנו של אהרן הכהן אלך אצל עם הארץ, וזה אומר אני ראש לכל ישראל אלך אצל זה, זה נוהג גדולה לעצמו וזה נוהג גדולה לעצמו...
אליהו רבה (איש שלום) פרשה יב...מבין תרויהון אבדת ההיא עלובתא מן עלמא, ושניהם נתחייבו בדמיה.

תנחומא שם

יז.

(כו) ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד:
(כז) אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית ד' בירושלם ושכב לב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושכו אל רחבעם מלך יהודה:

(כח) ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים:

(כט) וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדן:

מלכים א פרק יב

ח.

אמר רב נחמן: גסות הרוח שהיה בו בירבעם טרדתו מן העולם, שנאמר (מלכים א' י"ב) ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית ה' בירושלים ושכב לב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושכו אל רחבעם מלך